

Krajské velitelství státní bezpečnosti
v P l z n i .

Z á p i s o v ý p o v ě d i

sepsaný u zdejšího velitelství dne 19.9.1950., s předvedeným,

K a k a ť e m J o s e f e m,

nar. 17.5.1928. v Blatině okres Nové Město na Moravě, svobodný, dosud zachovalý, nábož.
řím. kat. vyučen str. zám. poslední zaměstnání jako topič u paroplavby na trati Praha Ham-
burk, syn Josefa a matky Anny roz. B u k á ť k o v é, bytem v Stašově č. 85., pp. Linberk,
okres Polička.

Jmenovaný byl upozorněn na polehčující okolnost při vypovídání pravdy
na proti tomu byl upozorněn, že zamlčování této, nebo málné informování je trestné.

Předmětem výpovědi-protokolárního výsledku je výpověď ve věci objasnění
veškerých pohnutek a záležitostí týkající se pobytu v Německu a návrat do Československa,
uvádí:

K o s o u e v š e o b e c n ě .

Narodil jsem se jako syn českých rodičů dostalo se mi českého vychování, vychodil jsem
4 tř. obecné, 4 měšťanské, 3 tř. pokračovací, vše s vyučovacím jazykem českým. Po vychození
školy jsem se šel učit strojním zámečnickem, v Líšné pp. Smešné na Moravě u Jaroslava
B l á h y. Zde jsem pracoval jeden rok po vyučení, t. j. v r. 1947., a pak jsem šel jezdit
jako šofér u nás, pak jsem pracoval v Jihlavě v továrně PAL. Pak jsem nějaký čas byl doma
a při tom jsem si zařizoval různé věci aby jsem se dostal k Paroplavební společnosti
což se mi podařilo v r. 1949 kde jsem jako topič pracoval dosud.

T ř í d n í p ř í v o d :

Můj otec vlastní hospodářství o výměře 15 ha, matka je dcera dělníka.

K r o d i n n ě m p o m ě r ě m :

Mojí rodiče oba žijí na svém hospodářství. Mimo nás má ještě tyto sourozence: Boženu
26 r. starou která je na sekretariátu Svazu žen v Jihlavě. Jaroslav 19 r. starý doma u r-
dičů v zemědělství, Miroslav 12 r. starý u rodičů, Bohuslav 6 r. starý.

K m a j e t k o v ý m p o m ě r ě m :

Já jsem nemajetný, a mimo rodiče jsme všichni nemajetní.

K p o l i t i c k é p ř í s l u s n o s t i :

Můj otec i matka od přestěhování se do pohraničí jsou v KSČ t.j. asi 4 a půl roku, setra Božena a bratr Jaroslav jsou v KSČ a to Božena od asi 1946 a Jaroslav asi od 1948. Já nejsem a nebyl jsem nikdy a nikde politicky organizován.

K v ě c i :

Jsem u paroplavební společnosti zaměstnán od r.1949 jako topič za plat asi 3.000.Kč. a v důsledku tohoto zaměstnání jsem jezdil do německa do Hamburku a zpět do Prahy. Za pobytu v Hamburku jsem společně se svými spoluzaměstnanci chodil do biografu a různých podobných podniků a nikdy jsem nepřišel do pochybné společnosti, až asi 17-18tého července letošního roku jsem zašel do jedné hospody kde byla smíšená společnost a zde jsem jsem se seznámil s B á r t o u Josefem který mi přelouval aby jsem se šel k němu podívat a případně abych se šel podívat - jsem sástal v německu, já jsem se k tomuto nevyjádřil popíjeli jsme dál a asi ve 24 hodin jsme vyšly z hostince a on mi přelouvil že jsem se šel podívat k němu do bytu zde jsme zase popíjeli koňak a pak jsem si u něho ulhl a spal jsem asi do rána do 8-9.hod. Šel jsem na to do přístavu a loď byla pryč. Na to jsem se znovu k němu vrátil a ptal jsem se B á r t y co mám nyní dělat a on mi řekl aby jsem šel sním oklepávat cihly že je to dobré, že si vydělá za dva dny na celý týden. Já jsem sním nemohl jíti neb jsem měl jen jedny šaty zánovní a na to jsem poznal že nemá o mne další zájem a jídlo mi dal s nechutí. Vedli jsme rozmluvu o tom co bude dále se mnou a on mi řekl aby jsem šel do Heesera- Hanoveru tam, že je lágr pro uprchlíky kde jsou i češi, že to zná, že je v německu rok a půl. Proto za stávající situace jsem nemohl nic jiného dělati než tento lágr vyhledati neb byl tento nejblíže. Koupil jsem si nějaké jídlo a cigarety a byl jsem pak bez peněz. Do Hanoveru jsem šel pěšky, cesta mi trvala asi 4 dny. Když jsem lágr našel tak jsem se ještě před branou ptal jednoho člověka který šel ven kde bydlí češi a ten mi pálsky odpověděl, že jsou na bloku jedna, na to jsem se odebral na blok č.1. a po cestě ve vnitř mi nikdo nestavěl, na zmíněném bloku jeden koukal z okna a na toho jsem volal zdali tam mají místo na jeho kladnou odpověď jsem vešel dovnitř a šel jsem chodbou a v prvním patře jsem vešel do místnosti kde byli ti dva a sice byli to slováci ani jsme si nepodali ruce a hned se mi ptali odkud jsem a proč jsem utekl a jak je v Českoslovenaku, že by se rádi vrátili a mají strach z trestu byli asi 26 roků staří a pokud mi jeden z nich ukazoval své doklady tak se jmenoval Milan Š t e f a n i š k a dali mi pak jíst neb si sami vařili moc si to nechutnalo a mimo to tam vesměs bylo všude špinavo, pokud jsem se dozvěděl jsou to bývalé německé kasárny sestávající se asi s 15ti bloky. Lágr se jmenuje Transit. kde jsem byl asi 4 dny a poznal jsem že tam nejsem moc vítán neb mi dávali své jídlo a mimo to tam byli v celém lágru než 2 češi opravují v bloku a tyto slováci mi říkali, že nedaleko je lágr Fridland kde jsou sami češi. Na to jsem se vydal

do Fridlantu ale tam jsem nedošel, proto, že na cestě mi zastavili německí policisté a odvedli mi do vesnice která byla nejbližší jak se jmenuje nevím kde stál o samotě mimo jiné jeden dům obytný. Než mi dovedli do vesnice tak mi zadrželi na silnici a ptali se mi jestli umím německy, kam jdu, odkud jdu, a co mám v kapsech. Já jsem jim řekl, že jdu do Fridlantu a jeden se mi ptal zdali jsem byl na IRO přihlášený já jsem odpověděl záporně na to mi zřejmě na silnici prohlédli a vzali mi jablka které jsem si před tím natrhal v jedné sahradě a dále plaveckou knížku a lístky na potraviny tyto lístky byly naše z ČSR. Ve vsi v místnosti toho domu mi vyslychali a zde jsem byl 8 dní kde se mi znovu ptali proč jsem utekl a kam jdu a zdali vím o tom že je zde 2. sil. nezaměstnaných a jestli jsem přihlášen na IRO. Pak mi propustili a dali mi dopis na vedení lágru ve Fridlantu a tam jsem šel pěšky a kousek jsem se vezl autostopem cesta mi trvala asi 1 a půl dne. Když jsem tam přišel tak jsem se tam prokázal a oni mi poslali na barák č. 25. Prokazoval jsem se lágrové policii složená z němců a jednoho tlumočnicka celkem byli 4. Zde celkem bylo asi 50 baráků vesměs plechových. Přišel jsem dovnitř tak jsem viděl postele nad sebou bylo jich asi 10 přítomných. Ihned se mi všichni ptali odkud jdu a jak to vypadá v republice když jsem jim to řekl tak mi řekli, že jsem vál kdyby mohli, že by se vrátili domů neb to byli sami češi. Já jsem jim řekl, že stejně půjdu domů a oni mi řekli že tam byl jeden sním který je teď v Amberku a chce jít domů, že má zařádko na konsulátu. Zde jsem byl asi 10-12 dnů a s přítomných: Č u r d a Ladislav který pochází od Chomutova s Kralup, D o b e š Čeněk V a r g a Josef ze Slovenska, P a s k a Ladislav asi 19 roků stár instalater, Č e r n o v a Josef odněkud od Prahy a zajímavé bylo, že neuměl dobře česky a říkal že má otce itala starý byl asi 22 roků, Š p i š k a Václav asi 38 r. starý který říkal, že byl v německu před válkou, jinak si nemohu vzpomenouti na ostatní. Tito všichni mi stravenovali ze svého asi 3 dni než jsem dostal stravenky. Ty jsem dostal tím způsobem, že mi volali lágrovým rozhlasem na lágrovou policii kde mi odebral dopis četli je a tento měli u sebe od mého příchodu do lágru opravují dopis nyní podruhé když jsem byl u nich na policii tak jsem neviděl a pouze mi vyslychali asi necelou hodinu a výslech byl veden v tom smyslu odkud jdu, kde jsem přešel hranice, já jsem jim říkal že jsem hranice nepřešel, dále kde jsem byl zaměstnán, kde jsem byl naposledy t.j. v německu a já jsem vše vypověděl neb jsem neměl co bych skrýval. Po skončení výslechu mi dali stravenky a 3 deky a poslali mi do baráku. Zde jsem se od přítomných dozvěděl, že je ještě lágr v Amberku který je blízko našich hranic a to tím způsobem že jsem se netajil tím, že chci jít spátky domů tak mi na to říkali, že ve Amberku je nějaký B o š a n Stanislav který chce jít domů a proto jsem se jednou po poledni sebral a vydal jsem se na cestu do Amberku pěšky cesta mi trvala asi týden spal jsem jak se dalo ve stodole, v saně, v lese a podobně. Po cestě se mi nikdo nevsial a neměl jsem žádnou rušivou příhodu.

Do Amberku jsem přišel dopoledne někdy kolem 12. téhož t. s. Tento lágr je menší skládal se asi ze 6ti bud dřevěných předem jsem se ptal u jednoho němce kde ten lágr je a když jsem jej našel tak jsem šel do jedné z těch bud a na každé byl seznam ubytovaných v boudě. Nenašel jsem žádné české jméno tak jsem se ptal jednoho kde jsou češi a on mi něco říkal a ukázal mi na barák kde češi měli být, řeči jsem vůbec nerozuměl a máš za to že to byl nějaký Litevec. Vešel jsem do toho baráku byl dřevěný jako jiné a bylo tam asi 6-8 místností, zde jsem našel B o ě a n a a jeden byl ještě vedle byl to český ale nedosvědčil jsem se od kudy je. Byly zde různé národnosti i jeden mongol s B o ě a n e m jsme se domluvili, že půjdeme oba domů do Čsl. Shodili jsme se a ostříhali a chodili jsme ještě po Amberku a zdrželi jsme se tam asi 4 dni. Zde jsem se stravoval prostřednictvím B o ě a n a. Pak jsme si určili přesnou dobu kdy půjdeme domů a za tím účelem jsme si koupili chleba na cestu a po poledni jsme se vydali na cestu směrem k našim hranicím. Cesta nám trvala asi 4 a půl dne po cestě jsme vůbec nikoho nepotkali kdo by nás zastavil, vyhýbali jsme se větším městům a pokud to šlo i vesnicím. Po cestě jsme se živili ovocem a chlebem spali jsme jak se nám a kde naskytla příležitost. V neděli kolem půl 14 hod. jsme přešly hranice vedle Švarcovy toto vám proto, že to říkal B o ě a měli jsme v úmyslu, že půjdeme napřed k B o ě a n e v á m t. j. buď v Hostouni nebo někde poblíže já nyní nevím přesně odkud B o ě a n byl. Já jsem tam chtěl přespati částečně si do pořádku oblek umýt se a vydati se na cestu domů, kde jsem se chtěl přihlásit. Toto se nám neuskutečnilo neb jsme byli u obce Rybníku zadrženi hlídkou SMR.

Moje poznatky z pobytu v německu:

V Hannoveru bylo samá špína a mimo to ještě štěníce, zde se sami stravovali a to tím způsobem, že chodili se lákat na práce, očišťovat cihly, a kde se dalo tak si vypomáhali braním ovoce, pokud je mi známo nedostávali žádnou podporu. Čechy tam moc rádi neviděli. Bylo tam 15 bloků různé národnosti. Ve Fridlantu dostávali jídlo a to se sestávalo se samé polévky jak k snídani tak k obědu a k večeři též nic k tomu nebylo, jen v neděli bylo k tomu kousek chleba. K tomu dostávali 6 marek za 14 dní toto vše bylo nedostatečné a když byla možnost tak chodili k sedlákům na výpomoc a ti jim platili asi 3 marky za 10 hod. práce, ovšem tato možnost pracovní nebyla vždy. Mimo to chodili krásně skurky a to se jim povedlo. Zde jsem byl informován, že za českou řeč polici-

cisté je tlučou pendreky. Nyní se toto sni neobjevuje ale dřive to bylo ča-
sto neb všichni neumí německy. Obyvatelstvo si na uprchlíky dává pozor aby
jim nic nevzali a říkají jim "Ausländer". Bylo jich zde asi 50 plechových ba-
ráků nebyli všechny obydleni. Byli tam různé národnosti nejvíce bylo poláků
navzájem se všichni mezi sebou hádali a někdy se i prali. Bylo tam též hodně
špínovo.

V Ambergu jsem byl poměrně krátkou dobu poznal jsem tam jako jinde taky špínu
zdali dostávali podporu nevím, jídlo nedostávali. Chodili na práci k sedlákům
na fazole a když jeden den pracovali tak druhý den museli odpočívat neb měli
bolesti v zádech. Národnosti tam byli taky různé.

Ve všech lágrech si žijí špatně a kdyžby věděli jak budou potrestáni tak by
se vrátili domů. Chodí strhaní nuzně oblečení. Mě přine říkal veřejně P a s k a
a Ledislav aby jsem mu napsal jak to se mnou dopadne a že by se vrátil taky

Já jsem v německu zůstal svým lajdáctvím to je, že jsem se nevrátil na loď v
čas to bylo zapříčiněno tím, že jsem se setkal s B á r t o u, a že jsem sním
popíjel a zdržel/usnul/jsem v jeho bytě. Neměl jsem v úmyslu zradit republiku
a svůj národ a když jsem měl znemožněn návrat domů lodí musel jsem se snažit
dostat se domů cestou takovou jak jsem se vrátil a byl jsem zadržěn. Kdyžby
jsem se zde cítil nespokojen mohl jsem tam zůstat dřive. Činu svého lituji
a poznal jsem tam život uprchlíků a nechci se nikdy do takového života dostá-
teti. A budeli mi umožněno aby jsem pracoval tak svojí prací odčiním to co
jsem svojí lehkomylností způsobil.

Vše jsem podle pravdy vypověděl nic jsem nezamlčel a zdali jsem na něco zapo-
měl neučinil jsem tak úmyslně.

Přečteno a zápis uznán za správný.

Vyslychající:

Vyslyšc haný:

Stydl

ARCHIV BEZPEČNOSTI
Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1. 1. 2008

Krajské velitelství státní bezpečnosti

v P l z n i .

D o d a t k o v ý z á p i s o v ý p o v ě d i

sepsaný u zdejšího velitelství dne 20.9.1950., s vazby/předvedeným,

K a k a š e m J o s e f e m,

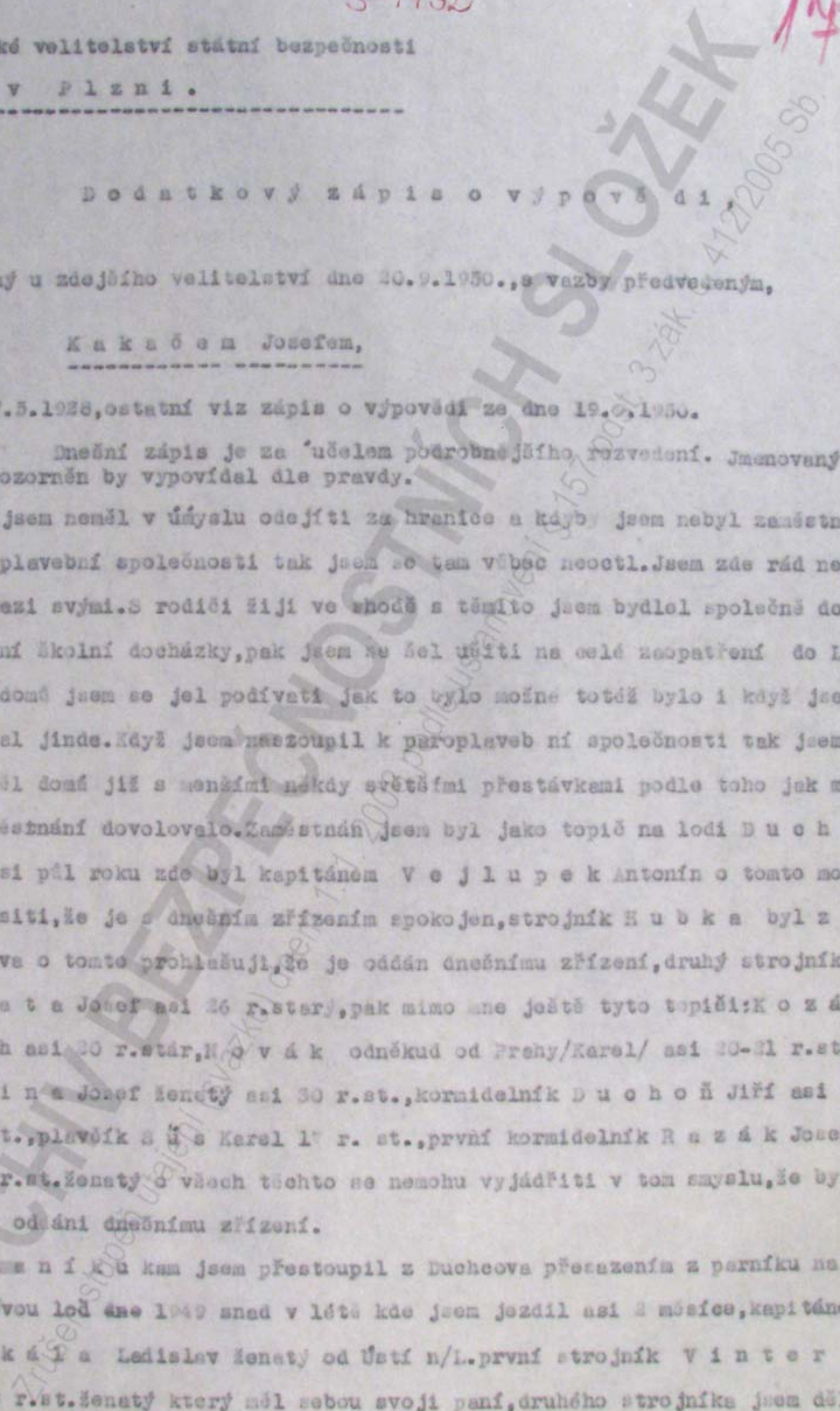
nar.17.5.1928, ostatní viz zápis o výpovědi ze dne 19.9.1950.

Dnešní zápis je za účelem podrobnějšího rozvedení. Jmenovaný byl upozorněn by vypovídal dle pravdy.

Nikdy jsem neměl v úmyslu odejít za hranice a kdyby jsem nebyl zaměstnán u paroplavební společnosti tak jsem se tam vůbec neocítl. Jsem zde rád neb jsem mezi svými. S rodiči žiji ve shodě a těmito jsem bydlel společně do skončení školní docházky, pak jsem se šel učiti na celé zaplacení do Lišné a domů jsem se jel podívat jak to bylo možné totéž bylo i když jsem pracoval jinde. Když jsem nastoupil k paroplavební společnosti tak jsem dojížděl domů již s menšími někdy světšmi přestávkami podle toho jak mi to zaměstnání dovolovalo. Zaměstnán jsem byl jako topič na lodi **D u c h e o v** asi půl roku zde byl kapitánem **V e j l u p e k** Antonín o tomto mohu prohlásiti, že je s dnešním zřízením spokojen, strojník **K u b k a** byl z **Duchcova** o tomto prohlašuji, že je oddán dnešnímu zřízení, druhý strojník **Š a b a t a** Josef asi 26 r. starý, pak mimo ně ještě tyto topiči: **K o z á k** Oldřich asi 30 r. starý, **M o v á k** odněkud od Prahy/Karel/ asi 30-31 r. st. **M a l i n a** Josef ženatý asi 30 r. st., kormidelník **D u c h o ň** Jiří asi 22 r. st., plavčík **Š ů r** Karel 17 r. st., první kormidelník **R a z á k** Josef 26-27 r. st. ženatý o všech těchto se nemohu vyjádřiti v tom smyslu, že by nebyli oddáni dnešnímu zřízení.

Na **B l a n í k u** kam jsem přestoupil z **Duchcova** převezena z parníku na motorovou loď dne 1949 snad v létě kde jsem jezdil asi 3 měsíce, kapitánem byl **S k á p a** Ladislav ženatý od Ústí n/L. první strojník **V i n t e r** Jan 28 r. st. ženatý který měl sebou svoji paní, druhého strojníka jsem dělal

Učitel Kubašková J. J. 17. 9. 1950.

Já, spolu se mnou na roveň byl C e d r y o h Čenek ženatý asi 28 r. starý, lodníci: J a k o u b e k Jaroslav asi 22 r. st. na jméno druhého lodníka si nemohu vzpomenouti asi 25-26 r. st. ženatý, plavčík mladý chlapec asi 15 r. st. Pro krátkou dobu na lodi se nemohu o těchto vyjádřiti ale nemám o nich špatné mínění.

Pak potřebovali topiče na B e r o u n c e /lodi/ tak jsem tam byl přesazen kapitánem byl Š a f r a Josef asi 35-40 r. st., strojník S u c h á n e k František ženatý z Prahy, kormidelník K r o p í k Vilém 28-30 r. st. ženatý, lodníci: H e l í n Teodor snad rozvedený, 33 r. st., S t r u n a Josef 19 r. st. z Lovosic, topiči jsme byli dva místo toho byl B r o ž e k Jindřich 26 r. st. od Prahy, mám za to, že všichni měli kladný poměr ku dnešnímu zřízení neb jsem nic závadného neslyšel.

Pak jsem byl přesazen na loď P i o n ý r někdy v březnu t. r., kapitánem tam byl S t r u h a Jan z Řeže u Prahy asi 40 r. st. ženatý o tomto se vyjadřuji ,že je politicky spolehlivý a pod jeho vedením tato loď měla nejlepší výsledky v soutěži/dříve se jmenovala Dagmar a pak jí přejmenovali na Pionýr v důsledku dobrých výsledků/strojník P e š e k Václav asi 40 r. st. z Lovosic, kormidelník S o c h e r Antonín asi 36 r. st. bydliště nevím má m dojem, že byl od Ústí n/L. lodníci: V i t v a r Miloš asi 18-19 r. st. od Prahy, M a t a s Rudolf asi 19 r. st. odkud nevím. Já jsem zde byl jako str. pomocník. Zdali jsem uvedl nějaké chybné data nečinil jsem tak úmyslně vypovídal jsem tak jak jsem si to pamatoval.

Na všech lodích na kterých jsem byl nebyli žádné politické hovory vedeny jednak pro nedostatek času a jednak ,že posádka byla rozdělena na dvě části /pomyslně/ na palubní a strojní část a někdy jsme se i poškorčili v důsledku rivality mezi sebou, ale vcelku soulad mezi námi byl dobrý. O žádném znic h nemohu se špatně vyjádřiti a naopak někteří říkali, že je to nyní lepší než za první republiky a uváděli příklady.

Já nikoho známého z dřívější doby v zahraničí neznám a to mohu říci o celé naší rodině ani příbuzných v zahraničí nemáme, ani jsme si s nikým nedopisovali a nedopisujeme. S nikým jsem se nestýkal kdo v zahraničí je nebo utekl.

12.12.2015
Kukoc 10-4

A mého okolí kde jsem vždy byl mi není známo, že by někdo utekl a doma též jsem nic takového neslyšel. Když jsem se dostal ku plavbě tak se mi vyptávali moji kamarádi jak to vypadá na plavbě byli to z Děčína ve věku kolem 20 r. a seznámili jsme se při tom jak jsme tam vždy stáli aby jsme si mohli něco koupit příjmením je neznám vím jen, že se jmenují Mirek, Slávek, Láďa to bylo ponejvíce v hospodě, kam jsem někdy zašel za občerstvením jmenovalo se to u Jelena a k tomu došlo tím, že jsem platil a peníze jsem měl v plavecké knížce a oni seděli se mnou u stolu a viděli, že mám plaveckou knížku tak se mi ptali zdali jsem u plavby a na mé přitakání začalijeviti zájem a sice z toho důvodu, že chtěli též jít ku plavbě. S nikým jiným z Děčína k jsem nemluvil o mém zaměstnání. Pak jsem jednou byl u strýčka B u k á ě k a Josefa v Praze Žižkov Křišťanova ul. č. nevím stím jsme o tom mém zaměstnání hovořili a sice jak jsem tam dlouho na cestě, kolik si vidělám, co dělám, zdali si sám vařím a t. d. a pak jak to vypadá v Hamburku a v německu vůbec na to jsem mu to řekl, že je tam všechno, ale zaměstnání a peníze každý nemá, tudíž každý nemůže koupit co by chtěl neb na to nemá.

Jinak z Prahy neznám žádného a o způsobu svého zaměstnání jsem mluvil ještě doma se svými rodiči a bratry a sice jakou práci na lodi dělám kolik mám platy co je k dostání v německu jaké jsou to věci a když jsem to řekl tak otec říkal že jsou to věci z Ameriky a němci že je musí platit stejně a doplácí na to. Pak se mi ptali ještě chlápci od nás ze vsi a sice: G l o z r Václav 19 r. jeho rodiče mají lé hospodářství, H o u d e k Josef 22 r. st. tento je z Jiraseva vyučen krejčí a pomáhal u nás ve vsi svým příbuzným V á p e n í k m na poli, V e s e l s k ý Josef asi 18 r. st. doma při hospodářství. Jmenováníjevily zájem proto, že je zajímal způsob práce kterou jsem dělal. Jinak jsem s nikým o tom, že jezdím za hranice nemluvil. /s Lodi/ V německu jsem zůstal anešťastnou shodou okolností a sice, že jsem se sešel s B á r t o u Josefem a stímto že jsem pil a v důsledku toho, že jsem neměl jasno uvažoval jsem vyslechl jeho přemlouvání aby jsem zůstal v Německu a dále že jsem snižšel do jeho bytu jak jsem všera uvedl a zase jsme popíjeli a na jeho stále přemlouvání jsem mu potom řekl, že tam zůstanu a on si z toho

Josef Kubec prof.

usoudil, že souhlasím s tím, že zůstanu v německu vůbec, a vyzval mi aby jsem u něho přespal což jsem učinil a zaspal jsem odjezd mé lodi, kterou jsem v přístavu již nezastihl. Pak mi nic nezbyvalo než vyhledat některý z lágrů neb jsem byl bez prostředků a nikoho mimo B á r t y jsem tam neznal a ten nejevil ochotu mi nechat u sebe. B á r t a Josef je dle mého "soudku" asi 26-27 roků star, vyšší postavy, štíhlý, kaštanové vlasy, mluví Moravským přízvukem, umí německy tuše řeč se snad naučil za ten půl druhého roku co je v německu. Jinak o něm nic nevím neb jsem jej nikdy před tím neznal. Během této krátké doby se nezainil proč s Československa utekl.

Po prvé jsem byl v lágru v Hannoveru "Transit" kam jsem došel pěšky kam jsem šel 4 dny a šel jsem přes vesnice i města převážně to byl zemědělský kraj. Místama jsem se taky svezl autem někdy i bez vědomí šoféra a to tím způsobem, že když jel dovršku tak jsem vlezl na voz a po menší vzdálenosti jsem zase slezl aby mne nezavezl někam jinam než vede cesta do Hannoveru.

O tomto lágru/Transit/ se vyjadřují takto: Brána tam nebyla žádná jako vchod byly dva sloupy, nikdo mi neprohlížel, kanceláře jsem tam taky neviděl, kuchyně tam nebyla žádná, jídlo si každý opatřoval sám jak se mu to dalo, nikdo tam nechodil dělat prohlídku ani nikdo nejevil zájem za jakých podmínek tam žijí. Tento lágr vedli poláci to je myšleno v tom smyslu, že mi říkal Š t e - f a n i ů k a že je to lágr pouze pro poláky. Nevím kolik jich bylo na každém z-~~desáti~~-~~blok~~ patnácti bloků. Na bloku jak jsem byl já to je na č.1. bylo asi 12 lidí. Pokud vím tak v celkovém měřítku převládali strážní osoby než muži ženy jsem tam neviděl, nálada tam byla špatná neb mnohdy jak jsem slyšel neměly ani co jíst a za ten čas co jsem tam byl jsem mnoho konkrétnějšího nepoznal neb jsem sakra- zkraje většinu času spal po té cestě. Čeho jsem se ještě všiml byl na elektrickém sloupu připíchnut lístek na kterém bylo napsáno aby zaplatili elektriku a topivo, toto bylo psáno napřed německy a pak polsky. Nikdo s obou se kterými jsem přišel do styku neměl žádné plány do budoucna. Zde jsem neměl žádné životní podmínky tak jsem se vydal na cestu do Fridlantu jak mi bylo řečeno, že jsou tam samí češi tam jsem šel pouze pěšky šel jsem asi jeden a půl dne šel jsem po silnici lesy tam vůbec nejsou, nedošel jsem tam neb jsem byl zadržán německou policií.

Zadrželi tím způsobem, že když jsem si natrhal v jedné zahradě jablka a vyšel jsem na silnici a kousek jsem šel a viděl jsem, že proti mě jdou dva policisté a když jsme se potkali tak jeden přistoupil ke mně a chtěl na mě prokaz-ausvais a když jsem si sáhl do náprsní kapsy tak mi dal ruku pryč a sáhl si tam sám a vytáhl si plaveckou kníčku a vše co jsem tam měl přešel mi přes kapsy kabátu a vytáhl mi pak tam odtud jablka a ty si nechal a kníčku též, přešel mi pak přes celé tělo a nenašel u mě české peníze které jsem měl v kapsičce u předu kalhot. ptali se mi zdali umím německy a když jsem odpověděl, že málo tak mi vyzvali aby jsem šel s nimi, jako pobídka bylo že mi chytil za krk a strčil před sebe. ku veřejnému protokolu dodávám, že mi přivedli do vesnice která měla zemědělský ráz a jsem jeden barák byl odlišný stavbou od ostatních a tam mi zavedli a hned jak jsme tam přišli tak si poslali pro tlumočníka a vyslychali mne, mimo jiné mi říkal proč jse utekl, že je zde /v německu/ 2 mil. nezaměstnaných a že se říká, že u nás je ráj toto na mne dělalo dojem, že se vysmívá. Na politickou minulost se mi neptali, pak mi zavřeli a nikdo se mne nestaral a jíst jsem dostával ráno černá káva a kousek chleba, v poledne polévka a k tomu nic/bylo jí asi tak 2 litry/nebo ovesné vločky a jinak zase nic, prostě když byla polévka tak nebylo nic jiného a když bylo jiné jídlo tak nebyla polévka. Večer byla polévka ale méně než se dávalo v poledne. Pokud jsem pozna tak jsem tam byl sám vězněn. Jídlo mi nosil nějaký muž v civilním obleku a vůbec nic neříkal. Pak osmého dne si pro mne přišel do vězení.

Dnešní výslech přerušen z důvodů zneprázdnění vyslychajícího.

Pokračování dodatkového zápisu ze dne 20.9.1950., dne 21.9.1950. s Josefem K a k a č e m, který ve své výpovědi pokračuje následovně:

Ten samý muž jak mi stím druhým zadrželi na silnici a převedl mi do kanceláře tam mi dal dopis zalepený na kterém byla adresa pro Lágr Fridlant a dále mi vydal plaveckou knížku a vše co v ní bylo a propustil mi beze slova. Vydal jsem se na cestu pokračující do Fridlantu zase pěšky tentokrát jsem šel po silnici neb jsem se nemusel báti zadržení a po cestě jsem zase hájil svůj žaludek jak té šlo. Cesta mi trvala nyní zase asi dva dni. Když jsem přišel do Fridlantu a našel jsem lágr tak jsem se hlásil na lágrové policii neb tam zněla adresa. Byli též v plechovém baráku který stál na kraji, když jsem vešel dovnitř tak tam byl stůl na způsob pultu ten byl v čele, pak po straně byla jedna lavice a jedna židle. Přítomní byli nevím jistě jestli 3 nebo 4 muži byli v civilu, hned při příchodu jsem jim dal dopis který si jeden z přítomných vzal a přečetl si jej a pak mi poslal na barák č. 25 mluvil německy. Tam když jsem přišel tak jsem tam viděl něco to co jsem posledně vypověděl, že horní postele byly bez slavníků. Já jsem si jednu postel zabral v dole a dal jsem si tam 3 deky které jsem dostal na lágrové policii a hned se kolem me přítomná sešli a ptali se mi na poměry u nás a proč jsem odešel, tak jsem jim vše vypověděl, pak když jsem byl lágrovým rozlasem volán na policii a dostal jsem se tam tak tam byli zase ti samí jako když jsem tam byl poprvé. Po celou tu dobu co jsem tam byl tak nikdo nedostal ani neposlal jak balík tak i dopis t. j. asi 10-12 dní. V celém lágru byli tyto národnosti: Já jak jsem byl na 25 čísle tak byli jsme sami češi, jinak tam byli poláci, maďaři, němci, jugoslávci, a jeden tam byl hodně černý pleti.

Když jsem tam odtud odcházel tak jsem se nikomu neodhlásoval a došel jsem až do Ambergu, kde jsem se sešel s B o č a n e m Stanislavem. S tímto jsem trávil téměř celý svůj čas a snikým jiným jsem nepřišel do styku a společně jsme se připravovali na cestu domů. Bočan mi říkal, že nikdy nebyl doma přes hranice a není mi nic známo jestli se tam odtud chodí k nám přes hranice a tuto nepovažují za pravděpodobnou neb tam byl z česká jen Bočan a pak ještě já. Zde jsem též neviděl, žeby někdo dostával a nebo posílal balíky nebo dopisy. Na kterou stranu nebo kterým směrem se máme vydat domů jsme zjistili podle mapy. Pak když jsme přešly naše státní hranice tak jsme se neukrývali a šli jsme jak se nám to hodilo pokud možno přímým směrem t. j. přes louky, přes les, silnici, atd. Na jednom okraji města jsme jedli chleba seděli jsme a na jednou jsme slyšeli, že někdo na nás křičí od někud z dálky a v záptí následovale několik přerušovaných ran a mi jsme vysleli, že se střílí po nás tak jsme odběhli přímo do jedné hostinky kde jsme si sešli a jí si pamatují, že jsem v ruce chleba a ten jsem tam dojedl. Pak někdo přijel na motocyklu a mi jsme sešli v té hostince nebo kříví a ještě jsme slyšeli padnutí 2 rány, pak bylo nějaké pískání a více hlasů a pak přišel jeden před nás a vyzval nás aby jsme jsme dali ruce vzhůru a tím jsme byli zadrženi a nesohl jsem podle svých dřívějších představ se přihlásiti doma.

Ještě musím dodat, že ve Fridlantu říkali osoby s kterými jsem byl na baráku že tam byl jeden který byl pře tím v cizinecké legii a snad se z toho zbláznil, protože tam byl nějaký čas předemnou a pravidelně asi 14 dní dostával záchvaty, že třeba když normálně šel tak najednou sebou praštil a z úst mu šla pěna a ruce mu zduřily a to byl pro ně odstrašující případ že se nenechali naverbovat do cizinecké legie a pokud jsem tam byl já tak tam nikdo nábor nedělal.

V Lágrech ve kterých jsem byl tak mi není nic známo, že by tam byla zpravodajská služba, nikoho od zpravodajské služby neznám, s nikým takovým jsem nepřišel do styku a nikdo se mi neptal na žádnou průmyslovou výrobu a nic co by souviselo s vyzvídáním o politických a výrobních poměrech u nás.

O naší bezpečnosti jsme tam vůbec nehovořili a jen se tam všeobecně mluvilo o tom, že kdyby věděli co dostanou za trest tak, že by se vrátili domů.

Nakonec dodávám, že jsem neměl v úmyslu vyhnouti se zatčení neb jsem se chtěl doma sám přihlásiti. Byl jsem si vědom, že mám jít na vojnu a měl jsem za to že když přijdu do nástupního termínu tak to bude polehčující okolnost a všemi mými možnostmi jsem se snažil vrátiti se domů v co nejkratším dosažitelném čase. A jak jsem jsem poprvé uvedl lituji svého činu a svoji chybu napravím svoji pectivou prací.

Přečteno a zápis uznán za správný.

Kobouř

Vyslyšející:

Vyslyšený:

Štjeler

ARCHIV BEZPEČNOSTI
Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1. 1. 2008 podle ustanovení